

Surinder Kaur v. Mohinder Singh (Narula,
J.)

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੂ ਚੇਤਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀ ਕੇ ਐਮ ਅਹਾਜਨ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ 'ਅਪੀਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 32 ਆਫ 1963

13 ਜੁਲਾਈ 1967 ਈ

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV) -S. 9(1)-"ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ"- ਪਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਮਾਉਂਦਾ-ਕੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ 'ਵਾਜਬ' ਬਹਾਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਇਕੱਠੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ—ਵਿਵਾਹਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ — ਕੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ— ਧਾਰਾ 10 —ਅਪੀਲ ਅਪੀਲ—ਸਬੂਤ ਦਾ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ—ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ—ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ —ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ,

Surinder Kaur v. Mohinder Singh (Narula,

1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਵਾਜ਼ਬ ਬਹਾਨਾ" ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਰਵੱਈਆ ਜਾਂ ਪਤੀ ਅਸਲ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੇਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਹੀ ਨਿਆਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ 1961 ਦੇ FAO ਨੰਬਰ 66-M ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਡਬਲਯੂ.ਅਸੂ ਅਤੇ ਬੀ.ਅਲਦੇਵ ਕੇ ਅਪੁਰ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਬੀ ਹਰਵਾਨ ਡੀ ਐਸ ਐਮ ਈਹਰਾ, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਾ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।- ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੂਹ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ।

Surinder Kaur v. Mohinder Singh (Narula,

ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਔਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਐਡ. ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੇ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਈਓਨੀਗਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡੋਨਜ਼ਗਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਅਸਲ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤੀ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਓ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਬਿਨਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਮਪੀ 73.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ